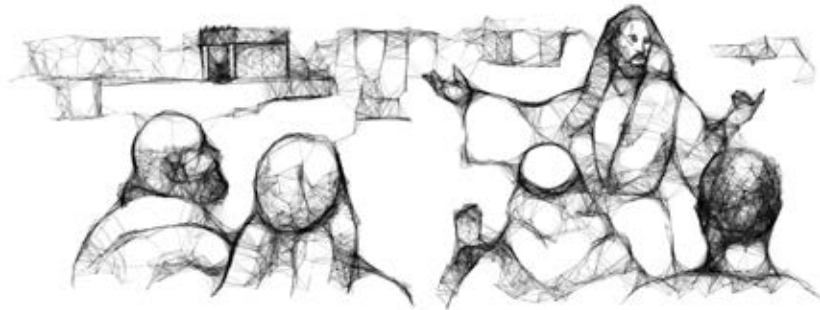

شما شاهدان من خواهید بود

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۱ آیات ۶ تا ۸؛ لوقا باب ۲۴ آیه ۲۵؛ لوقا باب ۲۴؛ آیات ۴۴ تا ۴۸؛ تثنیه باب ۱۹ آیه ۱۵؛ اعمال رسولان باب ۱ آیات ۹ تا ۲۶؛ امثال سلیمان باب ۱۶ آیه ۳۳.

آیه حفظی: «لیکن چون روح القدس بر شما می آید، قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامره و تا اقصای جهان» (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۸).

رسالت عیسی بر روی زمین به پایان رسیده بود. خدا بزودی روح القدس را می فرستاد که تلاش‌های حواریون را با نشانه‌ها و شگفتی‌های بسیاری تأیید نماید تا به آنها قدرت دهد و ایشان را در ماموریتی که تا انقضای عالم ادامه می یابد، راهنمایی کند. عیسی نمی توانست برای همیشه در جسم بشری با آنها بماند. نه تنها تجسمش، محدودیتی فیزیکی در زمینه مأموریت جهانی بر او قرار داد، بلکه معراج و رفعت وی در آسمان برای آمدن روح القدس ضروری بودند. با این وجود، تا زمان رستاخیز عیسی از مرگ، حواریون به روشنی این چیزها را نمی دانستند. وقتی آنها همه چیز را برای پیروی از او رها کردند، بر این باور بودند که او یک آزادی بخش سیاسی بود که روزی رومیان را از سرزمین بیرون خواهد کرد، سلسله داود و جلال اسرائیل را مانند گذشته باز خواهد گرداند. برایشان آسان نبود که به گونه دیگری ببانندیشند.

این موضوع اصلی دستورالعمل‌های پایانی عیسی به حواریون در باب ۱ اعمال رسولان می باشد. وعده آمدن روح القدس بر اساس این زمینه و مفهوم می باشد. این باب همچنین بازگشت عیسی به آسمان و نحوه آماده شدن کلیسای اولیه برای پنتیکاست را نیز توصیف می کند.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۶ تیر ماه برابر با July ۷ آماده شوید.

بازسازی اسرائیل خدا

دو نوع نبوت در باره مسیح موعود در عهد قدیم وجود دارد، یکی که پادشاهی مسیح را که برای همیشه حکومت خواهد کرد، پیشگویی می کند (مزمیر باب ۸۹ آیات ۳ و ۴، ۳۵ تا ۳۷؛ اشعیا باب ۹ آیات ۶ و ۷؛ حزقیال باب ۳۷ آیه ۲۵؛ دانیال باب ۲ آیه ۴۴، باب ۷ آیات ۱۳ و ۱۴)، و دیگری آن که پیش بینی می کند مسیح موعود برای گناهان مردم خواهد مرد (اشعیا باب ۵۲ آیه ۱۳ تا باب ۵۳ آیه ۱۲؛ دانیال باب ۹ آیه ۲۶). چنین پیشگویی هایی با یکدیگر در تضاد نمی باشند. آنها فقط به دو مرحله پیاپی از رسالت مسیح اشاره دارند: ابتدا او رنج خواهد کشید، و سپس پادشاه خواهد شد (لوقا باب ۱۷ آیات ۲۴ و ۲۵ و همچنین باب ۲۴ آیات ۲۵ و ۲۶). هر چند، مسئله انتظار مسیح موعود مرتبط با یهودیان قرن اول این بود که یک طرفه بود. امید به پادشاهی مسیح موعود که آزادی سیاسی را بهمراه داشته باشد، مفهوم مسیح موعودی که متحمل مرگ و رنج می شد را مبهم کرده بود.

در ابتدا، حواریون این امید پادشاهی مسیح موعود را به اشتراک گذاشتند. آنها معتقد بودند که عیسی همان مسیح موعود بود (متی باب ۱۶ آیات ۱۶ و ۲۰) و گاهی اوقات در بین خود مجادله داشتند که چه کسانی پس از به تخت نشستن عیسی در کنار او خواهند نشست (مرقس باب ۱۰ آیات ۳۵ تا ۳۷، لوقا باب ۹ آیه ۴۶). با وجود هشدار عیسی در مورد سرنوشتی که منتظرش بود، آنها واقعاً نمی توانستند منظور او را درک کنند. بنابراین، زمانی که او درگذشت، آنها سردرگم و دلسرد شوند. به گفته خودشان، «ما امیدوار بودیم که [او] همان باشد که می باید اسرائیل را نجات دهد» (لوقا باب ۲۴ آیه ۲۱).

اعمال رسولان باب ۱ آیه ۶ را بخوانید. این پرسش چه چیزی درباره آنچه همچنان درک نکرده بودند، می گوید؟ در اعمال رسولان باب ۱ آیه ۷، عیسی چگونه به ایشان پاسخ داد؟

اگر مرگ عیسی ضربه ای مهلک به امید حواریون بود، رستاخیز آن را احیا نمود و انتظارات سیاسی آنها را به سطحی غیر قابل انتظار رساند. شکل گیری پنداشت و درک رستاخیز به عنوان عاملی مهم که پادشاهی مسیح موعود در نهایت برپا خواهد شد، طبیعی به نظر می رسید.

با این وجود، عیسی در قبال سوال آنان، پاسخ مستقیمی نداد. او نه فرضیه ای را که در قفای سوال حواریون در مورد ملکوت قریب الوقوع بودرا انکار کرد، و نه اینکه آن را پذیرفت. او مسئله را بدون حل و فصل کردن باقی گذاشت، در حالی که به ایشان یادآوری نمود که زمان کارهای خدا، به خود خدا تعلق دارد و از این رو، برای انسان ها غیرقابل دسترس باشد.

بر اساس لوقا باب ۲۴ آیه ۲۵، مشکل اصلی حواریون چه بود؟ چرا آنچه را که می‌خواهیم باور کنیم، آسان است اما باور به آنچه کتاب مقدس واقعاً تعلیم می‌دهد، آسان نمی‌باشد؟ ما چگونه می‌توانیم از این دام اجتناب کنیم؟

دوشنبه

۱۱ تیر

مأموریت و رسالت حواریون

اعمال رسولان باب ۱ آیه ۸ را بخوانید. در عوض افراط درگمانه زنی های نبوی، از حواریون انتظار چه کاری می‌رفت؟

چهار اصل اساسی در آیه در مورد مأموریت حواریون وجود دارد:

۱- عطای روح القدس. روح القدس همواره در میان قوم خدا فعال بوده است. با این وجود، بر طبق گفته انبیاء، موهبت ویژه ای از روح القدس در آینده وجود خواهد داشت (اشعیا باب ۴۴ آیه ۳؛ یوئیل باب ۲ آیات ۲۸ و ۲۹). از آنجایی که عیسی خود توسط روح القدس تدهین گردید، روح القدس پیش از این در زمان مأموریت عیسی فعال بوده است (لوقا باب ۴ آیات ۱۸ تا ۲۱) اما بطور رسمی تا پس از تعالی یافتن مسیح در آسمان، فعالیت خود را آغاز نمود (یوحنا باب ۷ آیه ۳۹، اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۳).

۲- نقش شاهد. شهادت یک حکایت دست اول می‌باشد. حواریون به طور کامل برای دادن چنین شهادتی واجد شرایط بودند (اعمال رسولان باب ۱ آیات ۲۱ و ۲۲، باب ۴ آیه ۲۰؛ مقایسه شود با اول یوحنا باب ۱ آیات ۱ تا ۳) و اکنون مأموریت داشتند که تجربه منحصر به فرد خود با عیسی را با جهان در میان بگذارند.

۳- برنامه مأموریت. حواریون ابتدا می‌بایست به اورشلیم و سپس به یهودا و سامرا و در نهایت به دور دستها و اطراف و اکناف زمین تا انقضای عالم شهادت دهند. این یک نقشه پیشتازانه و گسترده بود. اورشلیم کانون زندگی دینی یهودی بود و مکانی که عیسی در آن محکوم و به صلیب کشیده شد. یهودا و سامرا، مناطق همسایه ای بودند که عیسی در آنها نیز خدمت کرده بود. با این وجود، حواریون نباید خود را تنها به این مکان‌ها محدود می‌کردند. محدوده مأموریت ایشان جهانی بود.

۴- جهت مأموریت. در زمان‌های عهد قدیم، این ملت‌ها بودند که باید جذب خدا می‌شدند (اشعیا باب ۲ آیات ۱ تا ۵) و نه اسرائیل که باید خدا را به سوی ملت‌ها «ببرد». چند استثنا (برای مثال یونس) قاعده کلی را نامعتبر نمی‌سازد. اکنون استراتژی متفاوت بود. اورشلیم همچنان مرکز بود، اما انتظار می‌رفت که حواریون به جای ماندن در آنجا و ساختن ریشه‌ها، تا بیشترین حد ممکن به همه جای جهان بروند.

لوقا باب ۲۴ آیات ۴۴ تا ۴۸ را بخوانید. هسته اصلی پیام که حواریون باید موعظه می کردند، چه بود؟

عیسی در چهل روزی که پس از رستاخیز از مرگ با حواریون گذراند (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۳)، باید چنین حقیقتی درباره ملکوت خدا را به ایشان توضیح داده باشد، حتی با اینکه همچنان چیزهای زیادی بود که ایشان درک نمی کردند، همانطور که پرسش آنها در اعمال رسولان باب ۱ آیه ۶ نشان داد. آنها با نبوت ها آشنا بودند اما اکنون می توانستند آنها را در پرتو جدیدی ببینند، پرتوی که از صلیب و قبر خالی می تابد (اعمال رسولان باب ۳ آیات ۱۷ تا ۱۹).

۱۲ تیر

سه شنبه

او دوباره خواهد آمد

اعمال رسولان باب ۱ آیات ۹ تا ۱۱ را بخوانید. لوقا چگونه عروج عیسی را به تصویر می کشد؟ مفهوم اینکه دو فرشته با ایشان صحبت می کرد، چیست؟ (تثنيه باب ۱۹ آیه ۱۵ را ببینید)

حکایت لوقا از معراج عیسی به آسمان نسبتاً کوتاه می باشد. عیسی بر کوه زیتون با حواریون بود و در حالی که همچنان ایشان را برکت می داد (لوقا باب ۲۴ آیه ۵۱)، به آسمان برده شد. البته نوع گویش پدیده شناختی می باشد؛ یعنی، صحنه از نقطه نظری بشری به تصویر کشیده شده است، نه آنگونه که واقعاً بود. عیسی زمین را ترک می گفت و انجام این کار به هیچ روش قابل مشاهده دیگری غیر از بالا رفتن نبود.

عروج عیسی، عملی ماوراءطبیعی از جانب خدا بود، که در زمره بسیاری بود که در کتاب مقدس مکتوب است. این عمل بطور تلویحی توسط لوقا توصیف شده است، که با فعل مجهول *epēthē* «او بالا برده شد» بکار برده شده است (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۹). این شکل فعلی اگر چه در عهد جدید تنها در اینجا بکار برده شده است، چندین مرتبه در نسخه یونانی عهد قدیم (سپتوجیان) یافت می شود. [سپتوجیان نسخه یونانی از ترجمه عبرانی کتاب عهد عتیق است]. که همگی، کارهای خدا را تشریح می کند، که حاکی است که این خدا بود که عیسی را به آسمان به بالا برد، درست همانطور که او را از مرگ زنده گردانید (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۲۴ و ۳۲؛ رومیان باب ۶ آیه ۴؛ باب ۱۰ آیه ۹).

پس از اینکه عیسی توسط ابری پوشیده شد، این لوقا است که تنها در اعمال رسولان تحریر می کند — داستان فرعی از دو پیکری که به جامه سفید ملبس بودند که در کنار حواریون ایستاده بودند. این شرح، با فرشتگانی که در لباس های نورانی بودند، همخوانی دارد (اعمال رسولان باب ۱۰ آیه ۳۰، یوحنا باب ۲۰ آیه ۱۲). آنها آمدند تا به حواریون اطمینان دهند که عیسی همانگونه

که بالا رفت، باز خواهد گشت و باز هم تنها اعمال رسولان است که به ما اطلاع می دهد که عیسی «در مقابل دیدگان ایشان» بالا رفت. (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۹).

بنابراین، عروج قابل مشاهده، تضمینی از بازگشت قابل مشاهده شده که آن نیز در ابر و «با قدرت و جلال بسیار» (لوقا باب ۲۱ آیه ۲۷) و نه دیگر رویدادی خصوصی اتفاق خواهد افتاد که «همه دیدگان او را خواهند دید» (مکاشفه یوحنا باب ۱ آیه ۷) و او تنها نخواهد بود (لوقا باب ۹ آیه ۲۶، دوم تسالونیکیان باب ۱ آیه ۷). جلال آمدن دوباره بسیار فراتر از عروج خواهد بود.

چگونه می توانیم بیاموزیم که واقعیت و وعده آمدن دوباره را همواره پیش روی خود نگه داریم؟ این حقیقت بزرگ چگونه باید بر همه جنبه های زندگی ما از جمله امور مالی، اولویت ها و انتخاب های اخلاقی تأثیر بگذارد؟

چهارشنبه

۱۳ تیر

آماده شدن برای پنطیکاست

عیسی در پاسخش در اعمال رسولان باب ۱ آیات ۷ و ۸، هیچ التزامی در خصوص زمان بازگشت ارائه نمی دهد. با این حال، مفهوم طبیعی سخنان وی این بود که پس از اینکه روح القدس آمد و حواریون مأموریت خود را به اتمام رساندند، او باز خواهد گشت (متی باب ۲۴ آیه ۱۴ را نیز ببینید). اظهار فرشتگان نیز (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۱) این سوال که چه زمانی ملکوت خواهد آمد را پاسخ نمی دهد، اما قابل درک بود که زیاد به طول نخواهد انجامید. این مطلب اینگونه شرح بیان می کند که چرا حواریون «با خوشی عظیمی به اورشلیم بازگشتند» (لوقا باب ۲۴ آیه ۵۲). وعده آمدن دوباره عیسی در زمانی نامشخص، که باید دلگرمی بیشتری برای مأموریتشان به ایشان داده باشد، به این معنی برداشت شد که آخر زمان نزدیک بود. تحولات بیشتر در اعمال رسولان، نمایانگر این ایده است.

اعمال رسولان باب ۱ آیات ۱۲ تا ۱۴ را بخوانید. چه کس دیگری در بالاخانه بود و آنها چگونه خود را برای آمدن القدس آماده کردند؟

حواریون پس از بازگشت از کوه زیتون، در اتاق مهمانخانه طبقه بالا (در لاتین، cenaculum) از خانه دو طبقه خصوصی در اورشلیم گرد هم جمع شدند. برخی از پیروانی که زن بودند (لوقا باب ۸ آیات ۱ تا ۳، باب ۲۳ آیه ۴۹، باب ۲۴ آیات ۱ تا ۱۲) به همراه مادر و برادران عیسی نیز با حواریون بودند.

برادران عیسی (مرقس باب ۶ آیه ۳) یا پسران کوچکتر یوسف و مریم بودند (متی باب ۱ آیه ۲۵، لوقا باب ۲ آیه ۷) و یا به احتمال بیشتر پسران یوسف از ازدواج اولش بودند، که در زمان ازدواج با مریم، همسر اولش از دنیا رفته بود. حضور آنها در میان حواریون تعجب آور بود، زیرا آنها همیشه نسبت به عیسی شک و تردید داشتند (مرقس باب ۳ آیه ۲۱، یوحنا باب ۷ آیه ۵). با این حال، به نظر می رسد که رستاخیز و ظاهر شدن خاص عیسی به یعقوب (اول قرنثیان باب ۱۵ آیه ۷) تفاوت ایجاد کرده باشد. بعدها ظاهراً یعقوب جایگزین پطرس در رهبری جامعه مسیحیت می شد (اعمال رسولان باب ۱۲ آیه ۱۷؛ باب ۱۵ آیه ۱۳؛ باب ۲۱ آیه ۱۸؛ غلاطیان باب ۲ آیات ۹ و ۱۲).

همه آنها بدون شک با دعای دائمی (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴) و عبادت در معبد (لوقا باب ۲۴ آیه ۵۳)، در حال اعتراف، توبه و کنار گذاشتن گناه بودند. حتی اگر در ذهن هایشان، آمدن روح القدس بلافاصله به بازگشت عیسی منتهی می شد، نگرش روحانی آنها در هماهنگی کامل با آنچه قرار بود اتفاق بیافتد، بود زیرا روح القدس در پاسخ به دعا می آید.

در انتخاب های روزانه مان، به چه روش هایی می توانیم برای باز کردن راه برای کار روح القدس در زندگیمان آماده شویم؟

۱۴ تیر

پنجشنبه

دوازده حواری

اولین اقدام مدیریتی جامعه اولیه مسیحیان که شامل حدود ۱۲۰ ایماندار بود (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۵)، بخاطر انتخاب جانشینی برای یهودا بود.

اعمال رسولان باب ۱ آیات ۲۱ و ۲۲ را بخوانید. جانشین یهودا باید چه شرایطی می داشت؟ چرا این شرایط مهم بودند؟

نیاز به شاهی برای رستاخیز عیسی از مرگ بود (با اعمال رسولان باب ۴ آیه ۳۳ مقایسه شود)؛ این بسیار حیاتی است زیرا زمان و بار دیگر رستاخیز به عنوان گواهی قدرتمند برای مسیح بودن عیسی و حقیقت کل اعتقاد مسیحی می باشند.

با این وجود، انتخاب باید از میان کسانی می بود که رسولان را در طول خدمت عیسی همراهی کرده بودند. بعدها پولس تاکید داشت که با وجود اینکه از همراهان عیسی در زمین نبوده است، با این حال استحقاق مقام رسولی را دارد، زیرا ملاقاتش با عیسی در مسیر دمشق او را واجد شرایط شهادت دادن از رستاخیزش می نمود (اول

قرنтіان باب ۹ آیه ۱). پولس هر چند اعتراف نمود که «طفلی نارس» بود (اول قرنتیان باب ۱۵ آیه ۸)، از پذیرفتن اینکه نسبت به سایر رسولان کمتر واجد شرایط بود، سر باز زد (اول قرنتیان باب ۹ آیه ۲؛ غلاطیان باب ۲ آیه ۶ تا ۹). بنابراین تنها دوازده نفر و پولس در بُعدی فلسفی و معتبر، «رسول» بودند (اعمال رسولان باب ۱ آیات ۲۵ و ۲۶)؛ با این حال، این واژه در مفهوم کلی و اساسی اش به عنوان نماینده و پیغام رسان همچنین می توانست برای کارکنان انجیل بکار برده شود (اعمال رسولان باب ۱۴ آیات ۴ و ۱۴؛ غلاطیان باب ۱ آیه ۱۹).

اعمال رسولان باب ۱ آیات ۲۳ تا ۲۶ را بخوانید. متیاس چگونه انتخاب شد؟

روشی که آنها برای انتخاب متیاس بکار بردند ممکن است عجیب به نظر برسد، اما قرعه انداختن روشی بود که از مدت ها قبل برای تصمیم گیری باب بود (برای مثال، لایوان باب ۱۶ آیات ۵ تا ۱۰، اعداد باب ۲۶ آیه ۵۵). علاوه بر این، انتخاب میان دو نامزد قبلاً تصدیق شده با شرایط برابر و نه قدم گذاشتن به چیزی ناشناخته بود. ایمانداران نیز همچنان نزد خدا دعا کردند، با این باور که نتیجه اراده او را منعکس خواهد نمود (مقایسه شود با امثال سلیمان باب ۱۶ آیه ۳۳). هیچ گواهی بر اینکه این تصمیم به چالش کشیده شد، وجود ندارد. پس از پنطیکاست، قرعه انداختن دیگر الزامی نبود زیرا راهنمایی مستقیم روح القدس وجود داشت (اعمال رسولان باب ۵ آیه ۳، باب ۱۱ آیات ۱۵ تا ۱۸، باب ۱۳ آیه ۲، باب ۱۶ آیات ۶ تا ۹).

اگر کسی نزد شما می آمد و می پرسید، «چگونه می توانم از اراده خدا برای زندگی خود آگاهی یابم؟» چه پاسخی می دادید و چرا؟

۱۵ تیر

جمعه

مطالعه بیشتر: «فاصله دوران موقتی بین دو واقعه پنطیکاست و [رجعت ثانی] یا آمدن دوباره، خواه کوتاه یا طولانی مدت باشد) باید با ماموریت جهانی کلیسا به قدرت روح القدس پر شود. پیروان مسیح باید همانگونه که او در اولین ظهور انجام داد و هم فراخوانی مردم به توبه و باور آمادگی برای آمدن دوباره او را اعلام کنند. آنها باید شاهدان مسیح «تا دور افتاده ترین نقاط عالم» (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۸) و تا پایان عصر می بودند. ... ما اختیار متوقف شدن پیش از رسیدن به هر کدام از این هدف ها را نداریم.» — جان آر. دلبیو. اسکات، طبق مرجع زیر:

John R. W. Stott, *The Message of Acts: The Spirit, the Church & the World* (Downers Grove: InterVarsity, 1990), p. 44

«مأموریتی که نجات دهنده به حواریون ابلاغ نمود شامل تمام ایمانداران می شود. این ماموریت شامل تمام ایمانداران به مسیح تا پایان جهان می باشد. اشتباهی مهلک خواهد بود اگر فرض شود که کار نجات جانها صرفاً به شیبانان و خادمان تدهین شده سپرده شده است تمام کسانی که الهام آسمانی را دریافت کرده اند، در قبال انجیل مسئولیت داشته و امانتی به آنان سپرده شده است. تمام کسانی که حیات مسیح را دریافت می کنند، مسئولیت یافته اند که برای نجات هموعان خود تلاش کنند. کلیسا برای انجام اینکار تأسیس شد و تمام کسانی که تعهدهای مقدس آن را می پذیرند، به موجب آن به همکاری با مسیح متعهد می شوند.» — الن جی. وایت، *آرزوی اعصار* صفحه ۸۲۲.

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 822

سوالاتی برای بحث

۱. اعمال رسولان باب ۱ آیه ۷، مرقس باب ۱۳ آیه ۳۲ را یاد آوری می کند: «از آن روز و ساعت هیچ کس خبر ندارد، نه فرشتگان آسمان و نه پسر، فقط پدر از آن آگاه است.» الن جی. وایت می گوید: «دیگر هرگز پیامی برای قوم خدا وجود نخواهد داشت که برپایه زمان باشد. ما نباید زمان قطعی بارش روح القدس یا آمدن مسیح را بدانیم.» — *Selected Messages, vol. 1, p. 188*. او چنین اضافه می کند: «هر کس که شروع به اظهار پیامی برای اعلام ساعت، روز و سال ظهور مسیح بنماید، یوغ اسارت را برداشته و پیامی که خداوند هرگز به او نداده است را اعلام می کند.» — *Advent Review and Sabbath Herald, Sept. 12, 1983*. ارتباط چنین اظهاراتی برای ما امروزه چه می باشد؟

۲. فردی زمانی گفت: «خدا بیشتر از وکلا، به شاهدان احتیاج دارد.» نظر شما در مورد این بیانیه چیست؟

۳. نقش دعا در کلیسای اولیه چه بود؟ آیا این تصادفی است که تقریباً در تمام لحظه های تعیین کننده تاریخ آن، ارجاعی به دعا می بینیم؟ (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۲۴؛ باب ۸ آیات ۱۴ تا ۱۷؛ باب ۹ آیات ۱۱ و ۱۲؛ باب ۱۰ آیات ۴، ۹ و ۳۰؛ باب ۱۳ آیات ۲ و ۳) نقش دعا در زندگی ما چیست؟